

tydeligt i Forhold til Lønningen. I det der saaledes er sat en fast Afgift for Kvarteret, maa det betragtes som en Selvfølge, at Kvarteret bringes til nogenlunde at svare til Afgiften, og at derfor en Sergent faar et mindre Bærelse, en Løjtnant to Bærelser. Endnu ere Forholdene i Kasernerne imidlertid ikke ordnede saaledes, at denne Betingelse kan opfyldes for de kasernerede Befalingsmænd, og skulde man straks bringe Overensstemmelse til Veje, maatte enten flere Lokaler, end andre Hensyn tillade, indrettes til Kvarter for Officerer og Underofficerer, eller de paa Kasernen indkvarterede Befalingsmænds Antal bringes ned under det Antal, som man af Hensyn til Tjenestens maatte ønske der til Stede. Ministeriet tror derfor i Tjenestens Løb og med billigt Hensyn til de paagældende at burde, indtil Forholdene kunne gøres normale, foreslaa den Regel fulgt, at en kaserneret Officer eller Underofficer kun da lider det fulde Afdrag i Lønningen, naar der anvises ham et Kvarter, som kan betragtes som normalt — altsaa for en Sergent et mindre Bærelse, for en Løjtnant to Bærelser og for de øvrige Officerer og Underofficerer Lejlighed for Familien — men at naar dette ikke kan ske, Afdraget modificeres. Som en passende Modifikation anter Ministeriet t. Ekst. en saadan, ifølge hvilken Sergenten, naar han indlægges paa Bærelse sammen med en anden Sergent, kun lider et Afdrag af 15 Rdl., Løjtnanten, naar han kun faar et Bærelse, et Afdrag af 36 Rdl.; Kaptajnen, naar han faar anvist et Løjtnantskvarter, af 72 Rdl. Staten vil saaledes dog erholde en passende Afgift af Kvarteret.“

I den af Folketingets Finansudvalg under 15de Februar 1868 afgivne Betænkning over Finanslovsforslaget udtales imidlertid i den Anledning følgende:

„Udvalget kan ikke tiltræde det saaledes fremsatte Forslag. Man kan ikke tilraade, at det betragtes som normalt, at en Løjtnant har 2 Bærelser, eller at en ugift Sergent har 1 Bærelse for sig selv, men maa tværtimod fastholde som normalt, at en Løjtnant kun har 1 Bærelse og 2 eller flere ugifte Sergenter 1 Bærelse i Forening; og man anser de i denne Anledning ved Lønningsloven fastsatte Afdrag for fuldkomment passende. Udvalget indstiller derfor, at ovennævnte Sum af 17,908 Rdl. (Fradrag for afgivne Kvarterer) kalkulatorisk forhøjes til 20,000 Rdl.“

Ved Afstemningen efter 2den Behandling af Finansloven vedtoges med 48 Stemmer mod 7, at Summen 17,908 Rdl. skulde forhøjes med 2,000 Rdl.

Under nævnte Behandling henlede Krigsministeren Tingets Opmærksomhed paa, „at de ugifte Sergenters Kvarter altid tidligere var forsynet med Kasernemøbler, altsaa ogsaa med Seng, medens de nu, foruden at betale 30 Rdl. aarlig for Kvarteret, selv skulle udføre dette. Sergenter have hidtil maattet dele Kvarter indbyrdes. For det Tilfælde, at Udvalgets Forslag her skulde blive vedtaget, hvorved jeg altsaa maa antage, at i Princippet Lønningslovens Bestemmelser ubetinget fastholdes, maa jeg forbeholde mig om muligt ved en ny Forhandling med Udvalget at finde en Form, under hvilken disse Bestemmelser kunne gøres mindre trykkende.“

Krigsministeren fremsatte derfor et Endringsforslag til Finanslovens 3dje Behandling, gaaende ud paa en Bevilling paa 14,500 Rdl. til Bohave til Kasernkvarterer for ugifte Officerer og Underofficerer. Bevillingen gaves af Rigsdagen.

Under 30te Maj 1868 udgav Krigsministeriet derefter ved Kundgørelse for Hæren følgende Bestemmelse:

„Den Sergenterne ved Kundgørelse for Hæren Nr. ^{87/1867} Punkt 5 indrømmede Lempelse med Hensyn til Lønningsafdraget, naar de i Hærens Bygninger maa dele Bærelse med andre, ophører fra 1ste Juli d. A. at regne, fra hvilken Dag enhver i Hærens Bygninger indkvarteret ugift Underofficer af Sergentklassen har at lide det fulde Lønningsafdrag efter Lønningslovens § 8, men derfor beholder til Afbenyttelse det fornødne Bohave, deriblandt Seng med Sengeklæder, samt fri Vads af Læger og Haandklæder.“

Denne Bestemmelse er ikke senere bleven ændret.

ad Punkt 6 b.

For Hærens Kaserner er udarbejdet Belægningsplaner, som ere approberede af Krigsministeriet. I Henhold til disse fordeles de enkelte Officers- og Underofficerskvarterer til de paagældende Afdelinger. Kan et Regiment eller en Bataillon ikke belægge et